

გ ა ჯ მ ი თ ი ლ ი რ ს			
თვე	მან.	კ	თვე
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუარი

ი ვ ე რ ი ა

გაზეთის დასავალი და ვერა განცხადებათა დასაბუჯადი უნდა მივხედოთ: თითონ რედაქციის, ავტორის, ვეჯლის ქაზნად, ვარსკვლავი ძველის მორბაბი, თვ. გრუნსისილის სანაღობი: წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების განცხადებას, სათავად-ანაფორა ბნის სანაღობი, სანაღობი ქაზნად.

ფისი განცხადების. ჩვეულებრივი სტრუქტორი რვა კაპიტი.

1877—1893 **ს ა ზ ა ლ ი ა ტ ი გ ა და ს ა ლ ი ა ტ ე რ ა ტ ყ რ ი ა გ ა ზ ე თ ი** 1877—1893

საგანგებო სურათების ქუნსალი

„ქ ე ჯ ი ლ ი“

(მეოთხე წელიწადი)

გამოვა 1893 წელსაც, ორ თვეში ერთხელ, იმავე პროგრამით, რაგორც აქამდე.

ქრისტიანი „ჯეჯილი“ ტფილისში დატარებით ედირება 3 მან., ტფილისის გარეშე გაგზავნით 4 მან.

სიღის მიწერა შეიძლება:

1) ტფილისში—წერა-კითხვის საზოგადოების კანცელარიაში Дворная ул. д. зем. банка № 125.), ქართულ სანაღობი ბოლითაყვაში. ქართველთა ამხანაგობის წიგნის მაღაზიაში და თბილ „ჯეჯილის რედაქციაში (Красногорская ул. д. Назарова № 7.)

2) ქუთაისში—ან. ბაქრაძისას.

3) გორში—გვ. ფურცელაძისას.

4) ბათუმში—მ. ნიკოლაძის გაზეთის სააგენტოში.

5) საქსრებში—ყარაბაზ ჩხეიძისთან.

ფოსტის ადრესი: Въ Тифлиси, въ редакцію грузинскаго Дѣтскаго Журнала „Джеджили.“

რედაქტორი გამომცემელი ან. თუნანიშვილი-წერეთლისა.

23 იანვარს ქაჭვლ ბაქოს სობრანიაში, სასარგებლოდ ბაქოსა, შავ ქალაქსა და მთლიანში ხორღრით გარდაცვალებულთა ობლენისა და „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ სასარგებლოდ გამოართვა

განყოფილება II (სიკოელი სურათები)

ლ ე ბ უ რ ი

დასაწყისი 8 საათზე

სიღამის გამეგინი: ე. ზ. სტილინსკიაი, მ. ლ. კონსტენსკიაი, ა. მ. ანტონოვისა.

ქართული საღამო

შუგვის პროგრამით:

განყოფილება I

1) მოქმედება ანტონოვის კომედია

შის დაბნელება

2) მოქმედება ა. ცვარლის კომედია

გ ა ი ყ უ შ ი

ველეტონი

პარიზელთა შორის

ჩვენი გულბრკვილი რუსეთში— დროება გამოიკვლია. — ახირებულ მისის ქუთაისის საბუთისი.

რუსეთის პოეტებ შორის განცალკევებულად სდგას დიდებული სუ. რათი ორის სახელოვანის კაცისა— პუშკინისა და ლერმონტოვისა. ბევრი ხანი გივილის, ვიდრე მათი თანაბარი გამოჩნდეს რუსეთის ლიტერატურის პარიზონტზე. ვინაა სურვილი ბული პატივი და სიყვარული დიამანტურის ამ დიდებულმა პოეტებმა კავკასიელ ხალხშია და ნამეტნავად ქართველებში, იმეტომ რომ იგინი თავიანთი ძლიერის სიტყვით აუყარებდნენ რუსეთის საზოგადოებას ჩვენს ქვეყანას და მის მტკიცებობას ხსიათსა და ჩვეულებას. პუშკინი და ლერმონტოვი დღეს ყოველ შვედნაბულ რუსის თაღლით სახელი და დიდება მთელის რუსეთისა. ვინც იქამომდე განთავითარებულია, რომ ეს ღირსება მათი არ ესმის, იმასთან არცერთი განათლებული რუსი არ იკადრებს სატყვერო სატყვებზე ხის ამო-

ვირას, 31 იანვარს, დილის 11 საათზე, სათავად-ანაფორა ბნის დარბაზში დანიშნულია მორიგი კრება

„სახლების ამქნების ამხანაგობის“

განსახლედა შუგვი სეგნება:

1) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

2) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

3) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

4) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

5) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

6) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

7) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

8) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

9) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

10) ანგარიში „ამხანაგობის“ მოქმედების წარსულ წელს,

2) არჩევანები გამგეობის წევრთა და 3) ახალ ამხანაგების არჩევანები.

კრებას შეუძლიანთ დავსწრონ წევრნი და აგრეთვე ისინი, ვინც განაცხადებენ სურვილს წევრობისს და წარმოადგენენ საწევრო ფულს არა ნაკლებ ერთს თუნანისა.

(5—3)

წიარა-კითხვის საზოგადოების წლიურ ანგარიშის ბაჟი.

ჩვენ მივიღეთ დაბეჭდილი ანგარიში „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ მოქმედებისა 1 სექტემბრიდან 1891 წლისა 1 სექტემბრამდე 1892 წლისა. ამ სამი-ოთხის წლის წინად საზოგადოება აწარმოებდა წლიურს ანგარიშს მისილამ მისამდე და ეს სამი წელიწადი ეს წესი შეიცვალა; შეიცვალა უფრო იმეტომ, რომ მისის გასულს მწელი იყო ხოლმე მოწოდება წევრთა წლიურ კრებად; ამის გამო საზოგადოება კრებად გადსწავრა შემოღობა-მახად დაინიშნის ხოლმე წლიური კრება საზოგადოების წევრთა. ზემოხსენებულის ანგარიშის განხილვა და დამტკიცება ამ ხანად დაგვიანდა და ხბოლოდ ამ იანვრის 24 დაინიშნა.

როგორც ანგარიშიდან სჩანს, საზოგადოებას ჰყავს ამ ეამად 490 წევრი, 4 საბატო, 110 დამფუნდებელი და 376 ნამდვილი. ამ წევრთაგან სულ შემოსულა წლის განმავლობაში საწევრო ფული 706 მან. საზოგადოებას წლის განმავლობაში უწარმოებია თვის საკუთარის ხელმძღვანელობით შემდეგი სკოლები:

სიყვარულითა და თანაგრძობით მოვერა ჩვენი გული, დავეგმობრებოდა, დავაგზოვებოდა და დავგაითესებოდა გულითა და საქმიითა. ასეთმა მოკვლამ ქართველი ხალხი, როგორც ერთად გულისა და გრძობის ხალხი, იქამდე მივიყვანა, რომ ჩვენ, ნიშნად მაღლობისა, მხანი შევიქმენით ხელი აგველა თვით ქართველობაზედკი. სწორედ მაშინ დაიბადა საკვირველი ტიპი რუსეთში, რომელსაც ყოველივე ქართული მიანდა უცხოად, უცნობად, უხამსად და რომლისთვისაც ყოველივე რუსული შეიქმნა თავი და ბოლო ადამიანის ასტეობისა. ესეცა შეგებდნენ თითო-ოროლი მოღვაწე რუსი მაშინდელის დროის. იგინი დღეს მწერში არიან გამოხვედნი, მაგრამ როდესაც შედგათ მათს გაეცნობოდნენ სიყვარულს კავკასიის მიმართ, აღარ გავკორო, რომ ჩვენში სამაგიეროდ შესაძლო ყოფილიყო რუსეთებობა.

***

რამდენად გამოიკვლია დროება პუშკინსა და ლერმონტოს შემდეგ, საქმიანობა გამადავლიეროთ შვი-ზღვის ოლქის უფროსის ბნ სოკოლოვის წერილი, რომელიც ამ დღე-

კაცავისა, ბათუმისა, ხელთუნისა, წინარებისა, თანეთისა და ქუთაისის სანაღობი-ანაფორა სკოლა ძველის სენაის სათავად-ანაფორა სკოლის სკოლისათურთ. ამ სკოლებში მეტი ამაგიგაწვევია საზოგადოების გამგეობას უფრო პირველ ხუთ სკოლაზე, რომელთათვისაც ნიეთიერის შემწეობაც აღმოუჩენია; აი რა სკოლისთვის რა დახმარება აღმოუჩენია საზოგადოებას:

1) ქალთა კომიტეტს, რომელიც აგროვებს ფულს დედათა ქართლის სკოლის დასარსებლად, გამგეობამ მისცა ნაწილი ტფილისში გამართული საბატარია-ალეგრის შემოსავლისა—459 მ., 2) გაუგზავნა გურია-საშვერდის საბატარია რჩევას სამრევლო სკოლაში დასარსებლად 200 ცარი ედვალ-ენა, ლარბული 66 მ. 3) შესწირა ქუთაისის საკვირაო სკოლის 12 მ. და 84 კ. წიგნები, 4) ტფილისის მეორე საკვირაო სკოლის 10 მ. და 50 კ. წიგნები, 5) ვარშავის ქართულ სტულენტებს—8 მ. და 20 კ. წიგნები, 6) ძველ-სენაის ბიბლიოთეკას 46 მ. და 10 კ. წიგნები და 7) დადაიხადა განსვენებულის მომხარების ვაქის შესახებ ტფილისის სათავად-ანაფორა სკოლის პანსიონატი—100 მ., სულ 702 მ. 64 კ.

გამგეობას უზრუნია, რომ სკოლების რიცხვი გამრავლებულიყო საანგარიშო წელს რამდენისამე ახალის დასაბუჯად, მაგრამ აი რას ამბობს ანგარიში ამ საგნის შესახებ: ახალის სკოლების გამართვაში გამადავლიერებელი მიზეზი. საანგარიშო წელს გამგეობას უნდოდა გაეშართა სკოლა დილაში. ამ სკოლისთვის

ემში დაბეჭდა გაზეთმა „Кавказ“—ამაღნი სოკოლოვი ამ წერილით სცდილიანს ვაქანტის გევი, რომელიც წიგნს შესახებ მოპოვნა ბნმა მოლჩანოვმა მთელს რუსეთს, ვითომც იგი, ბნმა სოკოლოვი, უფროსი შვი-ზღვის ოლქის, ნამდვილი რუსი არ იყოს და ვითომც იგი ჩამომავლობით ჩერქეზი ყოფილიყო, თუმცა თვლის ასახვევად რუსული გვარი დაერქმობის. რა-კი ნამდვილი რუსი არ არის ბნ სოკოლოვი, რა-კი ძარღვში ჩერქეზის სისხლი უტრიალეს და სულ ჩერქეზისა მოსდგამს, ამა რასაკვირველია—ამბობს ბნ მოლჩანოვი—იგი რუსების გულ-შემტკიცარი ვერ იქნება, და ამიტომაც მომხდა, რომ მე, განთქმულს მოლჩანოვს, ნამდვილი მართლ-მადიდებელი რუსს, არ დამითმო რაღაც ოკი დღიური მიწა შვი-ზღვის პირასია.

ჰო-და, დღეს იმდენად გამოიკვლია და დროება, რომ პატრიცეულია უფროსი-კი შვი-ზღვის ოლქის იტულებული შექმნილა თავი იმართლოს წინაშე ქვეყნისა და გამოაცხადოს, რომ ეს ეტკი სრულგებთ რასაუფროსი, რომ იგი არსია სულათაც, გულითაც, სისხლითაც, ჩამომავლობითაც და ამის გამო ვერც ერთი მო-

საქირო საშუალებას აძლევს საზოგადოებას პატრიცეული დეით ზაქარის ძე სარაჯიშვილი. გამგეობამ ამ სკოლის გამართვის ნება-ართვა სხობავა მთავრობას 1891 წლის 12 დეკემბრისთვის და იმდენი ჰქონდა, რომ 1892 წლის იანვარში გახსნილა სკოლა დილაში. მაგრამ სკოლათა მთავრობამ ძალიან გაძინელა ნება-ართვის მოცემა და იმდენი სხვა-და-სხვა მოთხოვნებმა წამოუყენა გამგეობას, რომ საანგარიშო წლის ბოლოს გამგეობას არ ჰქონდა კიდევ მიღებული გადაწყვეტილი ნაპუხი.

საზოგადოებას სამაგიეროდ მიუქცევია მეტი ყუჩადლება წიგნების ბეჭდვისათვის. ამ აზრით მან დააწესა პრეფიცი კარგის სახელოდ საკითხავად გამოსადგე წიგნებისათვის, მაგრამ სამწუხაროდ მხოლოდ რამდენიმე ხელნაწერი მისილა და მათ განხილვის შემდეგ მხოლოდ ერთი წიგნი აღმოჩენილა ღირსად პრემიისა, სახელოდარ „რუხი მგელი“ გ. წერეთლისა.

წიგნების ბეჭდვის შესახებ ანგარიში ამბობს:

საანგარიშო წელს გამგეობამ გამოცემა შემდეგი წიგნები: 1) კრავოლის არაბული, თარგმნილი იაკო წერეთლის მიერ; 2) შქსამარას ღრამბა: ოტელი, ჰამლეტი და მუყე ციმბლანის, გადმოკეთებულნი ს. ყიფიანის მიერ; 3) მადგას თავ-გადასახვა—ცახელისა; 4) სომელი, ანუ რჩეული ლექსთა კრება, შუგლ. ი. გოგუბაშვილის მიერ; 5) რუსია მგელი—გ. წერეთლის მოთხრობა; 6) ჟღაღას—ი. გოგუბაშვილის და 7) ბუქიას კარი—პისიანი კრავოლის არაბული გამგეობამ ორის წლის წინად შეიძინა მთარგმნელისაგან 300

ღანოვი ვერ მოახერხებს დამტკიცოს მას ჩერქეზული ჩამომავლობა, რა-კი საშიფრო ცოდვად გარდაქმნილა მოლჩანოვისთანა შერქეზების შეგებდლობით. ბნ სოკოლოვის მოკვლავ ცნობანი შესახებ თავის მიმისა და პანსიონატი. ეს ცნობანი შეგებდნიან უკანასკნელს 115 წელს, და ნათლად სჩანს, რომ ამ ხნის განმავლობაში მისი გვარი მართლ-მადიდებელი ხალხი უფროა, რუსეთის ანაფორაშვილობის წოდებისა და დიდი ღაწლოც უდევს მის მამა-პაპას თვით კავკასიის ომებში წინააღმდეგ კავკასიის მეკიდრთა. სამწუხაროდ, ბნ სოკოლოვის არ მოკვლავ ცნობანი, მწიფდებულ არ მეთექსმეტე საუკუნეშია ნამდვილი რუსები იყვნენ მისნი წინაპრნი, თუ სხვა რამ მოღწის სისხლი შვერია მის ჩამომავლობას იმე თავითი. ეს დიდი შუღლია, რომელსაც, უმეტესად, თავისებურად გამოიყენებს მოხერხებული მოლჩანოვი, თუმცა ბნ სოკოლოვის სანართლიანად უყვიროს, რა დღიური უნდა ჰქონდეს ჩამომავლობის ცოდვას სახელოუფრო საქმიეთა მართვა-გამგეობაში, თუ კი ეს მართვა-გამგეობა აშენებულია კანონიერ მოქმედებაზედ..

მანათლ და უნდოდა მათი გამოცემა ნახატებით, მაგრამ ეს ვერ მოხერხდა და წელს უნახატებოდ დაბეჭდა 1,200 ცალი. დაბეჭდვას დაიხარჯა 108 მ. ცალი ღირს 30 კ. მეორე წიგნი—შექმარის დრამა: ოტელი, ჰამლეტი და მუიე დამოუკიდებელი და ბანის ს. უფიანის ხარჯით იმ პირობით, რომ ამ წიგნის შემოსავლის ნახევარი მა. მიეცეს. ცალი ღირს 20 კ. მესამე წიგნი—შაჰას თავგადასავალი დაბეჭდა 1,200 ცალი და ავტორის პონორარით დაჯდა 100 მ., ცალი ღირს 15 კ. სომეხ დაბეჭდა 1,277 ცალი და ცალი დაჯდა ავტორის პონორარით 18 კ. სულ 229 მ., 86 კ. ცალი ღირს 30 კაბ. ჯგუფის და ბუჩუბის კაბა დაბეჭდა იმავე გვარად, როგორც წინადა. ჯგუფის—მეცხე გამოცემა 18,000 ცალი და მიეცა ავტორის ცალი და დაბეჭდი პონორარით 20 კ. ანუ სულ 3,600 მ. ცალი ღირს 30 კ. ბუჩუბის კაბა—მოვიდ გამოცემა 4,000 ცალი და მიეცა შემდგენელს ცალი დასაბეჭდი პონორარით 50 კ. ანუ სულ 2,000 მ. ცალი ღირს ყლით 90 კ. (უცოდ არ იყიდება). რუსი მუეა დაბეჭდა 1,200 ცალი და ავტორის პრემიით დაჯდა 105 მ. 02 კ. ცალი ღირს 15 კ.

ამას გარდა გამოგზავნა იტალია განსვენებულის მიხედვით უფიანის გეომეტრიის მეორე ნაწილის გამოცემის ხარჯი—129 მ. (1,179 ცალისა). ცალი ღირს 50 კ.

სხვა ახალ საქმეთა შორის, რომელიც დაუწყია საზოგადოებას, საყურადღებოა დაარსება ტფილისში სახალხო ზიადიოთეისა, რომელიც მოათავსებულია არწრუნისეულს ქარვასლაში და რომელსაც განაგებს წევრი გამგეობისა ქანი ან. წერეთლისა.

საზოგადოების ძველ ხელნაწერს ბიბლიოთეკას დიდად გაუმჯობესა. იმ წიგნებსაც ბევრი მიპატიება, რომელიც შინაარსიც ასე თუ ისე შეეხება კავკასიასა და საქართველოს. ეს განაბტება და გააძლიერება ბიბლიოთეკის აიხსნება მით, რომ საინვა-

რიში წელს შეუწირავთ საზოგადოებისათვის თავისი ბიბლიოთეკები განკარგულად პრინციპისა და ი. ზინბან-შვილის შემკვიდრეს და თ. რ. დ. ერისთავს. სულ ქართულ წიგნების რიცხვი ამ ბიბლიოთეკაში არის 2601 ნომერი, რუსულსა და უცხო ენებზე 806. ამას გარდა საზოგადოებას აქვს, უფლის და ინახავს სანუმიზმატო და საარქეოლოგო კოლექციებს.

შემოსავალი ჰქონია საზოგადოებას წლის განმავლობაში: წევრთაგან 706 მან. ტფილისში გამართულის კონცერტადან—691 მ. 90 კ. ტფილისშივე გამართული ლატარგია—აღებრიდან — 2,500 მ. 63 კ. ბათუმში გამართული ლატარგია—აღებრიდან—735 მ. 83 კ. ბათუმშივე იქაურის სკოლის მხრუნველობის თაოსნობით გამოართულის კონცერტისა და წარმოდგენისათვის—193 მ. 60 კ.

ამას გარდა გამოგზავს ხელი შეუწყვეს თავიანთ მოწოდებულობით ცერო პირთა: იმერეთის ეპისკოპოსმა გაბრიელმა შესწირა 20 მ., გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსმა გრიგოლმა—ხუთი მანეთი (5 მ.), ბაქოში მცხოვრებმა ქართველებმა მოაგროვეს 100 მანეთი და გამოუგზავნეს, სუბუშის მცხოვრებლებმა საზოგადოების სასარგებლოდ გამოართეს წარმოდგენა და მასი შემოსავალი 100 მ. და 5 კ. გამოუგზავნეს.

საზოგადოების ერთი თვალ-საჩინო წყაროთაგან არის წიგნების ვაჭრობა. საინვალიში წელს საკუთარის წიგნების გაყიდვიდან დარჩა წმინდა მოგება 812 მ. 16 კ., საკომისიოდ აღებული წიგნების გაყიდვიდან—358 მ. 52 კ. სულ 1170 მ. 68 კ.

საინვალიში წელს ივიერიისა ბრედაქცია გადისა საზოგადოებას შესანახად და შესაფერად მოსახმარებელის თანხა, რომელიც რედაქციაში გრადვირდა ზევის წყაროების სახელობაზე საინვალიში ფონდის დასაარსებლად—სულ 3145 მ. 06 კ. აქედან ბაქოში ფონდია—2227 მ. 92 კ., ბარათის შიგნით—

432 მ. 24 კ., ყაზბეგისა—372 მ. 75 კ., დედათაშვილისა—187 მ. 10 კ., გურიელისა—25 მ. გამოგზავნის ფული მიიღო და შესანახად შეიტანა საკომერციო ბანკში. შემდგომაც გამოგზავნა მიიღეს ანაზის შემოწონი მოგზაობას და შეინახავს ხელშეღებულად.

ახალი ამბავი

მოგვხსენებთ, რომ ტფილისში შესდგა კომისისა, რომელსაც მინდობილი აქვს, განიხილოს ყოველცხოვრებაში ანტი-ქაქასისი სახელმწიფო გლეხთა და უკედ მოაწყოს საქმე მათ მიერ მამულების ქერისა და სარგებლობისა. სამუშაოდ, კომისისას არბევებულება შიგნით, ასევე მოაწყოს საქმე დროებით ვალდებული გლეხთა, რომელთაც ბევრად ნაკლებად აქვთ მამული, ვიდრე სახლითა. მით უმეტეს სამუშაოებს ეს გარემოება, რომ ამავე კომისის მიზნად სახელმწიფო ქონებათა სამინისტრომ განიხილოს და განაჯარგოს ყოველ-ცხოვრება იმ დროებით ვალდებული გლეხთა, რომელნიც სცხოვრობენ ცერო მიწად-მფლობელთა მამულებზე განჯისა, ერეკლისა და ბაქოს გუბერნიისა და ტფილისის ერთსა წიწლოში, ესე იგი, იმ ადგილებში, რომელიც წინად მესულმანებისა იყო. ბანმა ტფილისის გუბერნატორმა ამახუდ ქალაქი გაგზავნა, საცა ჯერ იყო, და ითხოვა, სახაზინო გლეხებთან ერთად, სასულეკლია, კომისიამ იზრუნოს ქართლ-კახეთისა და ჯავახეთ-ახალციხის დროებით ვალდებულ გლეხთათვისაცაო, მაგრამ ეს თხოვნა არ იქნა შესრულებული. სასამოვნოა შიგნით, რომ მთავრობისა სკიპირად უცნია, როგორც გახტა, *Вирж. Влж.* იმ ამბავს, ზემოხსენებულმა კომისიამ განიხილოს საქმე იმ გლეხთა მოწყობისა მამულების მიტევის შიგნი, რომელიც სცხოვრობენ უარის გუბერნიისა და ბა-

თუმის მხარეს. ამ გლეხთა შესახებ მთავრობას დაუვალდებოდა კომისისათვის, ისეთივე აზრი კომისიის წინ თავის შემოაბის დროს, როგორც ადგა ოსმალეთის მთავრობა ამ ქვეყნებში. მიწები მიეცათ იმ გლეხთა არა საკუთრებად, არამედ მუდმივსა-სარგებლოდ. რაკ ასე მოეწყობა საქმე ბათუმის ქვეყნების გლეხთა, სეველია, ესრედ-წამებულება (Военно-народное управление) გაუქმდება. იქ და თუ დღემდე იქაური გლეხთა კაცობა, ამის გამო, მოკლებული იყო გარკვეულს კანონსა და წესს იმისას, თუ როგორ და რა გვარად უნდა ესარგებონ მამულ-დღეული-და და მიწა-წყლით, ან როგორ და რა გვარად უნდა წარმართონ თავისი სასოფლო საქმენი, შემდეგ ეს ღარი იქნება და სრულიად გარკვეული წესი დამყარდება ყოველ ამისათვის საქმეთა შესახებ.

მოთხველებს უნდა ახსოვდეთ, რა დიდი იმედი გამოთვქით ჩვენს გახტეში იმ პურის მალაზიების შესახებ, რომელშიც საზოგადო სასოფლო პური ითხოვება და რომელსაც ისეთი დიდი ყურადღება მიაქცია ამ ბოლოს დროს ბანმა ტფილისის გუბერნატორმა. ჩვენი იმედი არც გაძეტიუნდა და, როგორც მოთხველობა ქვემოდ აღნიშნულად ცხობილად განაცხადი დაინახავს, ჩვენი სოფელი, რომელსაც სულს აქედ არა მოეცენებოდარა, ქონების პატრონი გახლდა და ნელ-ნელა ზურგს იმაგ უგზ. მოგვხსენებთ, რომ სიმშობლის მოლოდინისათვის ამისთანა თავადი რიგინობა კრგია და მარტო ტფილისის მახრას, ფულს გარდა ბანკებში, მხოლოდ ზეოი აქვს ბეჭდული მისეღვე მზა-შარბეული 26,729 ფუთი; ამას გარდა ამ ყანად ტფილისის მახრის 45 სოფელს მარტო 1892 წლის განმავლობაში დაუზოგავს დი მუხანახავს 59,958 ფუთი და 35 გირვანქა პურისწული. ამას გარდა, სამასხალისათვის სახელმწიფო ბანკის ტფილისის განყოფი-

ფილებაში შენახული აქვთ წინა წლებში დაზოგავლი 51,357 მან. 99 კაბ.

დღეს 22 იანვარს, ტფილისის ოლქის სასამართლოს სისხლის განყოფილებაში დანიშნული საქმე ვანქის ხიდის უბედურობის შესახებ, რომელიც 6 იანვარს მოხდა წარსულის წლისას. ამ საქმისათვის 22 კაცია დაბარებული. ბრალდებულად დანიშნულია ანხანავი სამოსამართლო პროკურორისა, ბანი ხლო-დლესკი, ბრალი ეღებათ სურფ-სარქისის მღვდელს ტერ-კონსტანტინე არარტიანეს და დურგალს მნაკიან მელიქიანს.

ჩვენს ფოტოგრაფს ბანს ალ. რომანოვიანს განუზრახავს ნაწილად დაბადლოს განსვენებულ იგი. იგი კერეკლიდის სურათები და მათის ვასკი-დეთი შემოსული ფული გადასდოს განსვენებულის საფლავზე მატურის დასადგმელად.

შეიცარიამ შემოეშავა ამას წინად პროექტი, რომ სავაჭრო საქონელი გადინდებოდას ერთის ქვეყნის რომლისამე საღვთოიმად სხვა ქვეყნის სასურველ საღვთოიმად ყოველად დაუბრკოლებლიც. ეს პროექტი შეწყნარებულ იქნა ევროპაში თითქმის ყველა სახელმწიფოს მიერ და დაიწერა ხელ-შეკრულება, რომლის ძალითაც ყველას შეუძლიან, ტფილისიდან, რომელიც, მაგონილიად, დაუბრკოლებლიც გაგზავნოს საქონელი თუნდ ლონდონსა და ლივერპულს, თუნდ ლიონსა და გავის. გადატანის ფასს გზა აიღებს იმ წესით, რა წესიც არსებობს იმ ქვეყანაში, საცა საქონელი გაივლის. აღარც ყურის გლეხა, აღარც შუამავალი და ჩარ-კომისიონერები სამზღვრებულ. ეს ხელ-შეკრულება საძის წლით არის დადებული და, თუ რომელმამე სახელმწიფომ არ მიიღწა მათი გამოავლის თავისი თავი ამ წეს-რიგად ერთის წლის წინად ვადის ვასვლამდე, ხელ-შეკრულობას კვლავ შემდგომსა წელსაც ექნება ძალი და ასე ამ რიგად.

საკვირვებლ არიან დრონი, როდესაც მოლონოვისთანა შეერტლებს ხნა და მნიშვნელობა აქვთ ქვეყნის ავტორიტანობაში...

საქმე ასე ყოფილა თურემ. ბანი მოლონოვის, რომელიც ერთსა და იმავე დროს ცხელ-ცხელ ამბებს ატყობინებს ვაჭრთა პარიტიდან, ტფილისიდან, ახანაველსკიდან, გული შემკვარდა ერთს ადგილზე შავი-ზღვის პირას და უთხოვნი ბანი სოკოლოვი-სთვის—ეგ ადგილი მე დამითმეთ ოც თუნდადა, უფროსს უარი განუცხადებია, რადგან ხსენებული ადგილი დიდად ტუპისს საკუთრებას ყოფილა და ფასითაც ღირებულა თომოტ-კამე. ტყვერი მინიც მომეტებული, ვიდრე შეუძლებელია ბანი მოლონოვის. აქედან დაიწყო ეს საქმე, რომლის ამოსავლებად სახელგანთხნა კორესპონდენტმა აღარ დაზოგა არავითარი იარაღი და ბოლის მიმართა უფხარს სასულელებას: თუმცა შავი-ზღვის ოლქის უფროსს გვარი რუსული აქვს, მაგრამ იგი ნამდვილი რუსი არა ყოფილა, იგი თურქულ ჩრქვენიბიდან წარმოსდგებოდა ამიტომ მართლ-მდებრებლ რუსეთის ხალხს სრულებით არ უწყობს ხელს, რომ შავი-ზღვის ნაპირებზედ გაშენდნენო, როგორც, მა-

გალითად, ნამდვილს რუს მლოჩნოვის არ დამითო რადიც ოცი დღეობი მიწოა. მოდი და ამისთანა დროს ნუ გამოართლებთ თავსა და ნუ აიხსნიდა სამინდის ბრალს ჩრქვენიბის, ქართლის, სომხურის ჩამომავლობისა!..

ურთგო არ იქნებოდა, რომ მოლონოვისთანა მიწეროების რომელთაც ყოფილიყო დაწესებული რაიმე გარდასახად... არა, საჩუქარი, რომ თვალდახებულ ქვეყანასა სკოდანდა—აი ეს ამბავი ქორია და ეს მართალია. შესაძლებელია, მაგალითად, რომ თითო ხერხიან ქორში, რომელსაც შესახავს მოხრახმებული კორესპონდენტი მოლონოვის გვარისა, მიტყეს თითო ქვეყა მიწა თუნდ შავი-ზღვის პირად, —მინიც იქაურობა ამოებებულია, ხალხი გაკერბილია იქიდან და იმოდენა მიწა-წყალი უცაოდ აღიოს დატოვებული. თუ ქორი მიმართულია რომელსავე სახელოვან კავკასიელ ადმინისტრატორის ან საზოგადო მოღვაწის მიმართ, შეიძლება თითო ამისთანა ქორში თითო ლახითიანი აღსტენარც მიეცეს კორესპონდენტსა და საქვეყნადც გამოცხადდეს, რომ ეს საჩუქარი ამა-დაამ საქციელისთვის მიეცა

ფაქტსაო, რადგან იგი სკილიობს ამგვარი თავი ყველას ხამდვილ რუსადო.

საუბედუროდ, ჩვენს დროში ამისთანა მწეროებს მაღლა უჭირავთ თავი და ათა თუ სასჯელს ეჭრ მიუწყებთ, ლდის წყალობით* თქმაშიც ბაგი ვადაგებებდა. ამიტომ საჩუქარიც ვინდათ თავი ბანი მოლონოვის და გადავიდეთ ახორებულ ხმოსან მიქაშვილზედ, რომელმაც თავისი საქციელით მიელი ქუთაისი ალაბარაკი ამ ბოლოს დროს. ღმერთმა-კი შეტი შეძლება უწყალობა ბანი მიქაშვილს, და ძალიან შესანიშნავი ხმოსახი-კი ყოფილა ქუთაისის საცხოვრო, ძალიან სამავლითო, შეუდარებელი, უფარო... მაშინ როდესაც ყოველი მომხრე სამოქალაქო თვით-მმართველობის გულ-დათოუებული დარჩა იმ წესითა გამოცვლით, რომელთაც შეეძლებინა მოკლდენი, ამ დროს ქუთაისში მოკლდენილი ხმოსანი, რომელსაც ისე გახარებია ფრთების შეკვეცა, რომ სიხარული ვეღარ დაუტევის გულში და თავის ახანავებისთვის უთქვამს საჯაროდ: დასაქართველო ახალის წესდების შემოღება, რომ ეგებს მალე მოვიშროთ თავიდან და სხვა ხმოსნები ივარჩიოთ საბჭო-

შია. ეტყობა ძრიულ განვითარებული ხმოსანი უნდა ბოძახდებოდეს ბანი მიქაშვილი და კარვადც უნდა ჰქონდეს შეგნებული ხაკი ძველის თვით-მმართველობისა და ღირებულ ახალის საქალაქო დებულებისა. ძველის ხაკი იმდებო უნდა იკლდეს ხმოსანმა მიქაშვილმა, რომ, როგორც ჩვენი ქუთათური კორესპონდენტი იწერეა, ბანი მიქაშვილი 1887 წელსაც ხმოსანი ყოფილა ქუთაისის საპეითა და, უმეტესად, ამახუდ ადრეც იქსებოდა. მისი ხმოსხად ყოფა აღრიდელ დროდგან იმითია შესანიშნავი, სხვათა შორის, რომ 1857 წ. საეპოს დუდელია, ჩვენის შვიდის კრეიტიგან მახც დათოვილი იქნას ხმოსანი მიქაშვილი, რომ ეგებს ამ ხანში პაკოა გული დაიწყებოდა და შემდეგ ასე აღარ გვემოთხრებოდას მაგის ვეგროთ ჯგლიამო და თითონაც ეგებს ცოტათი იკვალის კანთო. სახანაო-ლოდ ბანი მიქაშვილისა, ეს განაჩენი ვერ მოუცვანათ სისრულში რადგან ახალი არჩევნების დაწყებულა და საბჭოში ახალი ხმოსნები შემოვიან, მაგრამ სიხარულთან ერთად ბანი მიქაშვილს დიდი შურის ძიება ჩაპვარდია გულში წინააღმდეგ ვე-

ლის თვით-მმართველობისა. ესლა ეს ძველი წეს-წყობილება თავდება და როგორ არ უნდა ვახანავოდა ბანი მიქაშვილის და როგორ არ უნდა ამოეცნა მასზედ თავისი შურისძიება ამოიყარა ჯავრი, ამოიყარა, უმეტესად, მაგონი კიდევ ახლა-კი მოვისვენებო. მაგრამ, საუბედურად, ძველმა საბჭომ კვლავ ვახანავთ თავისი აღრინდელი განაჩენი, და ხმოსნებში ლაბარაკი ჩამოვარდა—1887 წელში რომ არ დავითხოვნი შვიდის კრებიდან ხმოსანი მიქაშვილი, ესლა ადვასრულითა მამინდელი ვახანჩენი და ზედ შევაკეთო კიდევ მივიდ სხვა გლეხთა, რომ ამ სხით ბანი მიქაშვილი თორმეტის კრებიდან იქნას განდევნილი. აბა, მოლოდინ ამის იქათ და, მიქაშვილის ქერქში, ნუ აუქმებოთ ძველის თვით-მმართველობის გაუქმებას! მაგრამ ვით თუ ახალმა წესდებულებამ ისეთი კბილო უფეროს ბანი მიქაშვილს, რომ იგი თავის თავს ეუბნებოდეს: „ნუ, ნუ დაპარვავ ძველსა ვახან, ნუ-ოც ძველსა შეგოიარისო“, ვი თუ ახალმა წესმა თითმეტის მაგიერ ოცდათომეტის კრებიდან განდევნის ეს ახორებული ხმოსანი... ამასაც მალე ვახანეთ.

